

Biblioteka
OKEAN

Urednik
Borislav Pantić

Naslov originala
Cecily von Ziegesar
“Would I Lie to You”

Copyright © 2006 by Alloy Entertainment.
Published by arrangement with Rights People, London
Translation copyright © 2011 za Srbiju i Crnu Goru
Čarobna knjiga
All Rights Reserved.

ISBN 978-86-7702-206-8

Nijedan deo ove publikacije, kao ni publikacija u celini,
ne sme se reprodukovati, umnožavati, prešampavati niti
u bilo kojoj drugoj formi i bilo kojim drugim sredstvom prenositi
ili distribuirati bez odobrenja izdavača.

Sva prava za objavljivanje ove knjige zadržavaju autor i izdavač
prema odredbama Zakona o autorskim pravima.

Čarobna knjiga
Beograd 2011.

Sesili fon Zigesar

**TRAČARA
ZAR BIH
VAS LAGALA**

Prevela
Jelena Stajković

**Čarobna
knjiga**

Istina je, bez sumnje, divna; ali takve su i laži.
Ralf Valdo Emerson

traccara.net

teme ◀ **prethodni** ▶ **ledeći** ▶ **postavite pitanje** **odgovor**

Upozorenje: Sva stvarna imena mesta, ljudi i događaja promenjena su ili skraćena, da zaštitite nevinog. Što će reći – mene.

Ćao, narode!

Da li se nekad osećate kao najsrećnija devojka na svetu? E pa, grešite, jer sam ja ta. Trenutno se sunčam na oberdruštvenoj, totalno divnoj Glavnoj plaži u Ist Hemptonu i posmatram fensi momke dok skidaju svoje „lakost“ polo majice pastelnih boja i „koperton“ mažu na ramena opaljena suncem. Vidite, postoji razlog zašto svaki Njujorčanin koji ne želi da tokom leta ode iz grada, isto provodi u Hemptonima, a zato se i nose sandale s kaišićima „kristijan lubuten“ ili se leti prvom klasom: najbolje je jednostavno bolje.

Kad već pričamo o najboljem, niko to ne radi bolje od „eres“. Skromna sam, ali čak i ja mislim da izgledam prilično zadivljujuće u gornjem delu halter bikinija boje manga i odgovarajućem muškom šortsu. Okej, možda nisam baš toliko skromna, ali zašto bih i bila? Da vidite ovakvu šećerlemu na belom pesku plaže Ist Hemptona, i vi biste pričali o tome. Kao što sam naučila u svojoj privatnoj školi za devojke na Gornjem Ist Sajdu – ako govorite istinu, onda nije hvalisanje.

Hvala nebesima da je leto stiglo i da konačno možemo da se bacimo na težak posao opuštanja. Posle radnog juna u gradu, jul je stigao uz lagan povetarac sa „Saunda“ i rezervacije za stajanje u svim najboljim restoranima u Hemptonima. Vreo i

vlažan Menhetn jeste u blizini, ali mi radije naokolo švrljamo bosonoge, u svojim „eres“ ili „misoni“ bikinijima s goblen printom, i saronzima od batika „kalipso“, ili po Glavnoj ulici Ist Hemptona vozimo platinasti „mercedes CLK 500“ podignutog krova, u potrazi za večito neuhvatljivim mestom za parkiranje i momcima u surferskim bermudama „bilabong“.

Mi smo momci sa suncem u kosi, vraćamo se iz Montoka s daskama za surfovanje pričvršćenim za nosač na krovu „čirokija“. Mi smo devojke koje se kikoću s peškira za plažu boje limete i maline, i posle sunčanja uživamo u salonu „Aveda“ u Bridžhemptonu. Mi smo prinčevi i princeze Gornjeg Ist Sajda i sad smo gospodari plaže. Ako si jedan od nas, to jest – jedan od odabranih, vidimo se na Ajlendu. Izgleda da je sezona već u punom jeku, posebno sad kada su neke od omiljenih faca odlučile da nas udostojе svog prisustva. Poimence...

dinamični duo

Samo da znate, ni ja ne mogu da ih pratim. Vremenske prilike kod ove dve menjaju se svakog dana. Da li su prijateljice? Da li su neprijatelji? Prijateljice-neprijatelji? Ljubavnice? Znae o kome govorim: **B i S**; jedino u šta sam sigurna, jeste da su one sada potvrđene, zvanične modne ikone. Da, znali smo to sve vreme, ali izgleda da i modna elita konačno počinje da shvata. Nakon poznanstva s **B i S** na snimanju filma *Doručak kod Freda* prošlog meseca, jedan trendseter u baršunastim papučama s monogramom – onaj s navlakama na zubima i tenom s Palm Biča tokom cele godine – odlučio je da obe devojke zadrži u svom domu u Džordžika Pondu, radi inspiracije. Nadam se da njegova menažerija (za koju čujem da broji više od dva kućenceta, dve lame i dve zastrašujuće mršave manekenke iskolačenih očiju koje je iščupao iz estonske tame i doveo ih

da učestvuju u predstojećoj reklamnoj kampanji) neće postati previše ljubomorna na nove pridošlice. O, koga ja to zavaravam? Te dve svakoga uspeju da učine ljubomornim. Kod njih, bogami, imaš na šta i da budeš ljubomorani.

letnje doba, i život nije lak...

... za sve ostale. Izgleda da su neke devojke zaista pokupile svu sreću sveta, dok je svima ostalima okrenula leđa. Sem nama. Na primer:

Jadni **N**, svakog dana ili radi u dvospratnoj kući svog trenera ili se mrzovoljno izležava pored svog bazena u Džordžika Pondu, sav samotani. Zbog čega li je on toliko uznemiren? Raspad veze s onom jeftinom seljančuricom koja puca balone od žvakaće gume? Verujte mi, ta ne bi prepoznala bikini „eres“ ni kad bi joj ga neko bacio na onu njenu „klerol najs-end-izi farba broj 102“ plavu glavu. Ali, hej? Ja sam slobodna...

Jadna **V**, zarobljena u svom krugu pakla: živi sa svojom večitom ljubavlju **D**-jem, ali ga ne ljubi; skida sasušene bale sa svojih crnih „karhart“ kargo pantalona dok hiperaktivni dečaci kojima je bebisiterka, podriguju alfabet.

I jadan **D**... Ovaj, možda on ne zaslužuje baš toliko sažaljenja, jer je **V** varao s onom udarenom joga devojkom, a ona je sad zaglavljena u susednoj, bledoružičastoj sobi **D**-jeve sestrice **Dž**. Osim toga, on i dalje ima svoj „posao“ i kutiju „folgersa“ kojoj se ne vidi dno. Ponekad se čini da lošu kafu i lošu poeziju voli više od svojih devojaka. To uopšte ne mogu da shvatim!

vaš i-mejl**P:**

Draga Tračaro,
Ne znam komedase obratim, pa te molim da mi pomogneš. Nekoliko puta sam pokušao da startujem svoju predivnu komšinicu sa sprata, ali nije upalilo. Onda sam upoznao njenu fantastičnu cimerku i skroz je krenulo... ili je tako izgledalo. Bili smo u romantičnom fazonu tipa leto-u-gradu i čak je rekla da bih možda mogao da joj dođem u posetu u Hemptone. Sledećeg jutra sam joj pokucao na vrata, a nje tamo nije bilo. Nije bilo nameštaja, odeće, poruke, ničega. Šta je sad pa to? Da li da je zovem ili bi to delovalo kao da je proganjam?
Jadan & slomljenog srca

O:

Dragi Jadni & slomljenog srca,
Čak je i najbolje od nas teško zadržati. Ako je suđeno, ona će se vratiti i obasuti te poljupcima nežnim kao latice ruže. A ako nije, čuvaj je u sećanju i pripiši to prolaznoj prirodi letnjih romansi. Uzgred, ako si slobodan, možda mogu da pomognem u lečenju slomljenog srca? Pošalji mi svoju sliku!
Tračara

P:

Draga Tračaro,
Najjuvrnutiji prizor svih vremena: inostrana lažna verzija dve devojke koje znam iz grada, seksi plavuša i vitka brineta, kikoću se na plaži blizu Mejdston Armsa. Ličile su na imitaciju „luja vitona“ s ulične tezge – izdaleka su skoro izgledale kao prava stvar, ali izbliza... Ovaj, neke stvari jednostavno ne možeš da izlažiraš. Ko su one, do ____?
Vidim dvostruko (ili četvorostruko)

Dragi Vidim dvostruko (ili četverostruko),
Sad kada su jedna plavuša i jedna brineta postale muze
veoma poznatog i bombastičnog modnog dizajnera,
sve više ćemo sretati one koje na njih liče. To će izludeti
momke. Pitanje je: ko će ćapiti pravu stvar?
Tračara

na sajtu

B kupuje novi prtljag – potraga ju je odvela do „Barnisa“, „Tods“, a zatim i „Balijs“. Zar se ta devojka nikada ne umori? Očigledno ne, kao ni njena kartica „ameks blek“ koju joj je majka upravo vratila posle trideset hiljada dolara koje je **B** potrošila u svom šoping-pohodu u inostranstvu. Ajoj! **S** na kiosku na uglu Osamdeset četvrte i Medisona, natrpava se svim mogućim časopisima o modi i slavnim ličnostima, krišom skenirajući kolumne da vidi da li je pomenuta. Devojci treba štivo za plažu. Utučen **N** kupuje karton mlakog piva „korona“ u onoj bednoj prodavnici pića u Hempton Bejsu. Ni reči o tome da li se opskrbljuje za planirano romantično roštiljanje pri zalasku sunca ili samo utapa tugu. Imajući u vidu ona sranja na žurci u čast završetka snimanja *Doručka kod Freda*, verovatno je u pitanju ovo drugo. **V** i **D** zajedno (ali ne tako kao što mislite) u bakalnici na uglu Devedeset druge i Amsterdama, snabdevaju se zalihama za svoj zajednički dom. Oni sve više liče na stari bračni par – samo kupovina toalet papira, ništa seks. **K** i **I** u „Hol Fudsu“ na Junion Skveru, svojim korpama za kupovinu nesvesno udaraju ostale mušterije, dok ih ispred čeka crna limuzina. Mudar savet, devojke: možda se natrpavate bljutavim kolačima od pirinča i mineralnom vodom bez ukusa da biste stigle do Hemptona, ali kad se počastite s pet (šest ili sedam) promotivnih tartufa, uprscale ste dijetu koju držite da bi vam

guza dobro izgledala u bikiniju. Ali tartufi su stvarno dobri. Č se ponovo vraća na društvenu scenu posle sedmodnevnog zatišja. Ispostavilo se da se sklonio u svoj omiljeni apartman u potkrovlju u novom hotelu „Boatdek“ u ulici Gensvort... I nije bio sam: neka bakarna plavuša s izraskom od bar centimetar i po, bila je s njim. Sećate je se? Znam da se **N** seća.

Biće ovo sparano jul, pun aktivnosti, narode, ali znate da se ja nikad ne odmaram. Uvek ćete znati ko dolazi, ko odlazi, ko je na najboljim žurkama u Džin Lejnu, Furder Lejnu i svim onim fensi noćnim klubovima po Hemptonu, a ko se šunja pod hladnim okriljem noći. Ipak sam ja svuda. Hm, barem svuda gde se nešto dešava.

Znate da me volite,
Tračara

s i b zaviruju u kuću krivih ogledala

„Hej? Hej?“ Bler Valdorf i Serena van der Vudsen uvukle su se u oskudno uređen foaje srednjovekovno-modernog utočišta Bejlja Vintera u Ist Hemptonu. Napolju su hortenzije u punom cvatu, polen leti po vazduhu i temperatura raste, ali je unutra hladno, čisto i sveže. Bler je spustila svoj kožni kofer marke „tods“ na pod sa zebrenim šarama i ponovo povikala: „Heeeeeej?“

„Ima li koga?“ Serena podiže svoje vintidž „šanel“ naočari s drvenim okvirom na vrh glave. Naviknuta je na kuće pune antikviteta, ali da ima letnju kućicu, želela bi da bude baš ovakva – uglađena, čista i bez starina.

„Stigle ste, stigle ste, stigle ste!“ Modni majstor džet seta sjurio se niz stepenište od uglačane ebanovine kao preveliko dete na božićno jutro, oduševljeno pljeskao rukama i svojim povicima nadglasavao hor laveža pet pasa koji su mu bili za petama.

Bler je s dizajnerom razmenila tri poljupca u vazduhu i po prvi put primetila da je toliko nizak da mu je glava u ravni s njenom bradom. Posle nabavke kostima za *Doručak kod Freda*, tinejdžerskog rimejka klasika *Doručak kod Tifanija* s Odri Hepbern, u kojem glumi niko drugi do Blerina najstarija i najbolja prijateljica Serena, Bejli je Bler i Serenu pozvao da mu preko leta budu muze na posedu u Džordžika Pondu. Biće inspiracija za njegovu novu liniju proizvoda, „Leto/zima Bejli Vinter“, jednokratnu kolekciju njegovih najuzbudljivijih letnjih i zimskih kreacija.

„Hvala puno što si nas primio“, prela je Bler dok ju je pet pasa njuškalo po noktima na nogama obojenim u bledoružičastu nijansu laka za nokte „saut of d hajvej“; danas je nosila – naravno – bele platnene espadrile „bejli vinter“.

„Nemoj da se stidiš!“, povikao je dizajner preko Blerinog desnog ramena i prepao Serenu koja je još uvek stajala na pragu, posmatrajući ovu scenu. „Dodi ovamo i odmah mi daj jedan ljubi-du poljubac!“

Serena je sledila Blerin primer: stavila je svoju lovačkozelenu platnenu torbu „erme“ na besprekorno uglačan pod i zagrlila minijaturnog dizajnera. Psići su se uvijali oko nje, trljajući debele, balave njuške o njene već preplanule noge.

„O, pobogu, ponašajte se pristojno!“, prekorio je Bejli pse, ali oni na to nisu obratili pažnju, već su kao ljudi mlatarali plavim repićima. „Devojke, da vas upoznam. Ovo su Azedin, Koko, Kristobal, Đani i Madam Gre.“ Iskolačenih očiju klimnuo je glavom ka svojih pet pasa. „Dečice, ovo su devojke: Bler Valdorf i Serena van der Vudsen, moje nove muze. Budite dobri!“

„Da odnesem torbe?“, začuo se dubok glas s neodređenim nemačkim akcentom. Bler se okrenula i ugledala vitkog momka neuredne kose kako u sobu ulazi iz sunčanog hodnika koji je vodio do zadnjeg dela kuće. Iza njega, kroz prozore koji su se prostirali od poda do tavanice, Bler je videla skoro crn bazen bez kraja. Momak je na sebi imao iznošenu narandžastu majicu koja jedva da mu je pokrivala bicepse boje karamela, i odrpane maslinaste bermude koje su mu visile do ispod kolena. Gde ga je već videla? U katalogu „aberkrombija“? Bilbordu za donji veš na Tajms skveru?

U svojim snovima?

„O, zdrav-oooooooo, Stefane“, zaskičao je Bejli. „Devojke će odsesti u kućici pored bazena.“

„Svakako.“ Stefan se nasmejao i uzeo torbe koje su Bler i Serena ostavile.

„Imamo ih još u kolima“, obavestila ga je Bler, dok se divila načinu na koji mu se bicepsi uvijaju dok se bori s njenim prenatrpanim koferom.

„Nevaljala devojčice!“, teatralno je prošaputao Bejli kad je uhvatio Blerin pogled. Stavio joj je dobro pocrnelu, pomalo narandžastu ruku oko ramena i stegao je. „Pravi je slatkiš, zar ne?“

Bler je puna entuzijazma klimnula glavom, mada ju je prizor Stefanovih zategnutih ruku i kose okupane suncem podsetio na nekad-bila / možda-je-još-uvek ljubav njenog života, Nejta Arčibalda. Sunce je oduvek magično delovalo na Nejtovo telo. Mogao je da bude u štreberskoj polo majici koju je nosio u prvoj godini srednje ili tupavim ispresovanim kaki bermudama „bruks braders“ koje mu je mama uvek kupovala, a opet je uz onakav ten izgledao ludački zgodno.

Kad se pre nekoliko minuta zaustavila pored Bejljeve kuće od betona i stakla, Bler nije mogla da se suzdrži da krišom ne pogleda po komšiluku ne bi li uočila Nejtov automobil. Njegova porodica uvek je letovala u Mejnu, ali je čula da je on sada u njihovoj novoj kući na plaži u Hemptonima dok radi za svog trenera. Nikad nije bila tamo, ali zna da je tu negde. Nije da je stvarno razmišljala o tome, niti bilo šta slično.

Naravno da nije.

Bio je to poslednji letnji raspust u njenom životu – da, i na koledžu će biti letnjih raspusta, ali je Bler očekivala da budu ispunjeni važnim volontiranjem po modnim časopisima, arheološkim iskopinama u pustinji Bombaja ili „antropološkim“ istraživanjem na jugu Francuske. Za tačno osam nedelja, spakovaće svoj novi BMW boje biskvit porcelana (poklon za maturu od njenog gej ali i dalje slatkog tate koji obilazi zemljinu kuglu) i odvesti se u Nju Hejven da počne život kao student na Jejlju. Odлучila je da do tada što više toga postigne kao modna muza. Provođiće dane pijuckajući limončelo i hladnu votku pored bazena, a noći u stezanju Stefanovih mišića na rukama. Ili u potrazi za Nejtom. Ili ne tragajući za Nejtom. Kako god.

„Kuća ti je predivna.“

Serenin glas prenuo je Bler iz sanjarenja i ona poče da proučava Stefanove oblikovane ruke i svoju najbolju prijateljicu koja je na podu sedela okružena Bejlijevim psima, zadovoljno se smeškajući. Na sebi je imala haljinu „marni“: dugu, belu, pamučnu, na bretele, s heklanim ljubičastim obodom. Na bilo kome drugom, to bi izgledalo užasno hipi, nešto kao tetka iz San Franciska zvana nešto tipa Mesečev Sjaj, ali na Sereni je, naravno, delovalo skroz zanosno.

„Drago mi je da je moje skromno prebivalište po standardima Serene van der Vudsen“, rekao je Bejli.

Šest spavaćih soba, sedam kupatila, ogromna volijera za ptice, kuća pored bazena, pista za helikopter i teniski teren: da, zaista skromno prebivalište.

Serena je u rukama ljuljuškala Koko i ljubila je u savršeno izdeformisano lice; psić je zadovoljno frktao i brektao. Nije se s psima valjala po podu još od kako je bila u vezi s Blerinim polubratom Aronom. Njegov pas Muki balavio je svuda po Blerinoj sobi i plašio njenu mačku Minki, koja je zbog toga piškila svuda – sve to Serenu nije sprečilo da ostane zagrejana za njega. Pitala se da li će Bejli dozvoliti da Koko noću spava s njom u gostinskoj kući, kao pravi plišani meda.

„Nekom si se odmah dopala, a, Koko?“, gugutao je Bejli i golićao psa ispod brade kao da je dlakava beba. „Hajde, hajde. Idemo u Gran Tur¹.“

Bler se namrštila ka ostala četiri psa koji su je s iščekivanjem posmatrali. Poslednja stvar koju je želela jeste da joj neki džukac balavi po platnenoj tunici „kalipso“.

„Ovamo, devojke“, pozvao ih je Bejli i pet pasa i dve devojke kroz pećinski hodnik ka glavnom delu kuće poveo kao jato pačića. Niz hodnik su bile poredane crvene, ovalne slike Elsvorta Kelija velike skoro kao ceo zid, koje je Bler prepoznala sa stranica prošlogodišnjeg *El Dekora* posvećenog Vinterovom posedu; odatle se ulazilo u ogromnu kuhinju s radnim površinama od livenog betona. Na jed-

1 „Veliko putovanje“ na koje su nekada išli engleski plemići i diplomate, a koje je trajalo po dve i više godina; ovde: obilazak imanja. (Prim. prev.)

noj površini nalazila se velika činija od tikovine puna sjajnožutih limuna. „Ovo je kuhinja“, objasnio je srdačan domaćin. „Ali jedina stvar koja vas interesuje jeste da se bar nalazi tamo.“ Pokazao je na metalni stočić u uglu s asimetrično naslaganim staklenim flašama. „Dozvolite mi.“

Bejli se bacio na sipanje nekog providnog pića preko leda i mrvljenih listića mente i pružio dve pune čaše za martini Bler i Sereni, koja je morala da Koko prebaci pod mišku da bi uzela svoju.

„Šta je ovo, uopšte?“ Bler je sumnjičavo podigla svoje tamne, savršeno oblikovane obrve.

„Samo čaj od mente za moje devojke!“ Bejli je svoju čašu iskapio u jednom dugom gutljaju, a onda sipao još. „A i frižider je pun, slobodno ga pustošite. Samo nemojte da mi pričate o tome – znate, sezona je kupaćih kostima.“

„Da“, složila se Bler i u sebi prevrnula očima. Stariji ljudi uvek pričaju o tome kako paze šta jedu, ali je ona imala nameru da konzumira sladoled „kold ston krimeri“ i hleb „baltazar frenč“ koliko god bude mogla, a da i dalje izgleda veličanstveno u svom novom bikiniju „blumarin“, na pruge boje slonovače i neba.

Njam.

„Dođite, dođite.“ Bejli širom otvori vrata koja vode na osunčan trem od plavog kamena. „To je bazen, a ono“, nastavio je i pokazao na nizak, betonski bungalov koji je izgledao kao minijaturna verzija glavne kuće, „ono je vaš dom dok niste kod svoje kuće. Kućica pored bazena. Usuđujem se da kažem da će vam tamo biti prilično udobno. Klima radi, posteljina je uvezena iz Umbrije, a Stefan će vam donositi sve što vam treba.“

Sve?

„Tu su još dve veoma bitne osobe koje vi, devojke, *morate* da upoznate“, prenemagao se Bejli i radosno pljesnuo rukama, tako prosuivši ono što je ostalo od koktela. „Svetlana! Ibica! Na mesta, molim!“

Još pasa?

„Dohlazimo, gospoderu Vinter!“

Dve nogate amazonke izjurile su iz kućice pored bazena – svoje kućice pored bazena – i pohitale ka Bejliju, Bler i Sereni. Psi su se dali u ushićeni lavež.

„Ja Svetlana“, objavila je devojka beličastoplave kose do guzice i bez vidljivih kukova. Na sebi je imala minijturni neonskonarandžasti donji deo bikinija i dva sićušna narandžasta trougla preko nepostojećih sisa.

„Ja *sam* Ibica“, pažljivo je izgovorila ova druga. Imala je kestenjastu kosu u pramenovima koji su joj uokvirivali lisičije lice, svetloplave oči i divan osmeh koji su pomalo kvarila dva izuzetno izbačena prednja zuba. Njen kupaći kostim na pruge u boji lavande i zlata, bio je jedan od onih užasnih i komplikovanih jednodelnih kostima koji otpozadi liče na bikini. Pažljivo urađen kružni isečak na prednjem delu otkrivao joj je prilično maljav pupak.

Bljak!

Ibica, što je zvučalo više kao marka automobila nego ime, stavila je ruke na Blerinu ruku i u vazduhu je poljubila dva puta. Bler se uz užas stresla jer je shvatila da, osim groznih ortodontskih problema, devojka izgleda isto kao ona. Izvukla se iz devojčinog stiska i stala da proučava drugu manekenku koja je, pri pažljivijem gledanju, bila razvodnjena verzija Serene, minus gracioznost, stav i novoengleski odgoj. Šta se, do đavola, dešava?

„Drage moje, Ibica i Svetlana biće zaštitna lica nove kolekcije. U reklamama, znate“, objasnio je Bejli uz zadovoljan uzdah. „Vas dve ste, očigledno, inspiracija.“

Očigledno.

„One su ovde da bi vas posmatrale. U stvari, da bi *bile* vas dve“, nastavio je, dramatično podižući čašu za martini kao da glumi u *Rentu* na Brodveju. „Želim da one uhvate vašu bit!“

Hm, alo, jezivo?

„Drago mi je.“ Serena je devojkama pružila ruku, okrećući se prvo ka svojoj dvojnici. Ona je oduvek bila besprekorno učtiva, ali

nije uspela da se u sebi ne zgrozi. Osim visokog glasa i diskutabilnog ukusa u odabiru kupaćih kostima, Svetlana je izgledala baš kao ona, a opet nije. Sve je ličilo na Noć veštica u četvrtom razredu kad su se ona i Bler prerušile u svoje razredne, sa sve perikama, ružnim džemperima „talbots“ i braon mokasinama.

„Biće ovo jedna velika žurka u pidžamama!“, vrisnuo je Bejli kao šestogodišnja devojčica.

Ibica i Svetlana izveštačeno su se zakikotale. „Tuča jastucima!“, viknule su uglas svojim jakim akcentom zemalja Istočnog bloka.

„Bože, vas dve ste božanstvene!“ Bejli je čašu bacio na baršunasti zeleni travnjak i ponovo počeo da rukama pljeska kao da rasplamsava vatru.

Bler je škiljila u kvazi odraze sebe i Serene. Svima ostalima verovatno su delovale kao srećne, bezbrižne, neuhranjene barbike, ali ona je oduvek imala bolju moć opažanja od prosečnih devojaka. Naravno, Ibica i Svetlana verovatno treba samo da sede i čekaju da se Bler i Serena preslikaju na njih, ali videla je još nešto u njihovim zrnastim stranjskim očima. Nešto proračunato i bez sumnje kučkasto.

Sličan se sličnom „raduje“.

Ove devojke nije interesovalo da budu druge. Ibica i Svetlana definitivno su imale drugačije planove.

Pa, dobro.

Bler se okrenula i nasmešila Sereni, odjednom veoma srećna što uz sebe ima najbolju prijateljicu. Uхватила ju je za ruku. „Hajde da se rashladimo“, bezobrazno je prošaputala.

„Dobra ideja.“ Serena je odmah razumela i pustila Koko da joj se izmigolji iz ruku. Zatim su obe skočile u primamljivo plavi bazen, s obućom i stvarima, uz cićanje kad su sletele u vodu savršene temperature tela.

„Fuj!“, ciknuo je Bejli kad mu je hlorisana voda iz bazena prsnula na bele platnene pantalone koje su se presijavale. „E, ovo je“, saopštio je, nikome posebno, „inspirativno. *Hilfe!* Stefane, brzo: moj blok za crtanje. *Bitte*, najdraži!“

Bler je zaronila pod svetlucavu, uskomešanu vodu, osećajući kako joj se smeđa kosa vijori svuda oko nje. Vratila se na površinu taman da vidi kako se Ibica zaverenički okreće ka Svetlani. A onda su kopije došle do ivice bazena i katapultirale se na drugi kraj, kostima parajući vodu.

Dobrodošle u novu porodicu, devojke!

Sesili fon Zigesar
TRAČARA:
ZAR BIH VAS LAGALA

Izdavač:
Čarobna knjiga

Za izdavača:
Borislav Pantić

Plasman:
021/439697

Lektura i korektura:
Tijana Katona

Prelom i priprema za štampu:
Aleksandar Jovanović

Štampa:
Eternal Mix, Beograd

Tiraž:
1500

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Narodna biblioteka Srbije, Beograd

821.111(73)-93-31

ZIGESAR, Sesili fon

Tračara: Zar bih vas lagala / Sesili fon Zigesar; prevela: Jelena Stajković. - Beograd:
Čarobna knjiga, 2011 (Eternal Mix : Beograd). - 172 str.; 21 cm. - (Biblioteka Okean)

Prevod dela: Would I lie to you: A Gossip Girl Novel / Cecily von Ziegesar. - Tiraž
1.500.

ISBN 978-86-7702-206-8
COBISS.SR-ID 186840332